

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement-■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
והא אודייני דמחמת עצמו הוא												ז	קמ"ד.
שאני אודייני, דלנטירותא הוא דעבידא, ואפילו קטנים נמי מצו מנטרי לה.												◊ !	קמ"ד.
אמרו: ראו מה שהניח אבא הרי אנו עושין ואוכלין - השביחו לעצמן.												■	קמ"ד.
רב ספרא שבק אבוא זווי, שקלינהו עבד בהו עיסקא אתו אחי תבעוהו בדינא קמיה דרבא												○	קמ"ד.
רב ספרא גברא רבה הוא, לא שביק גירסיה וטרה לאחריני.	אמר להו: [רבא]											◊ ■	קמ"ד.
האשה שהשביחה את הנכסים - השביחה לאמצע.												■	קמ"ד.
אשה בנכסי יתמי מאי עבידתה?												^	קמ"ד.
באשה יורשת.	רבי ירמיה:											◊ !	קמ"ד.
פשיטא												ז	קמ"ד.
מהו דתימא: כיון דלאו דרכה למטרה, אף על גב דלא פריש כמו דפריש דמי, קמשמע לן.												◊ !	קמ"ד.
ואם אמרה: ראו מה שהניח לי בעלי הריני עושה ואוכלת - השביחה לעצמה.												■	קמ"ד.
פשיטא												ז	קמ"ד.
מהו דתימא: כיון דשביחה לה מילתא, דאמרי קא טרחא קמי יתמי - אחולי אחלה, קא משמע לן.												◊ !	קמ"ד.
המשיא אשה לבנו גדול בבית - קנאו. ודוקא גדול, ודוקא בתולה, ודוקא אשתו ראשונה, ודוקא שהשיאו ראשון.	רבי חנינא:											◊ ■	קמ"ד.
פשיטא, ייחד לו אביו בית ועלייה - בית קנה, עלייה לא קנה בית ואכסדרה, מהו? שני בתים זה לפניו מזה, מהו?												^	קמ"ד.
תיקו.												■	קמ"ד.
ייחד לו אביו בית וכלי בית - כלי בית קנה, בית לא קנה	מיתבי:											◊ ■ ז	קמ"ד.
כגון שהיה אוצרו של אביו מונח שם.	רבי ירמיה:											◊ !	קמ"ד.
אפילו שובכא דיוני.	נהרדעי:											■	קמ"ד.
אפילו עציצא דהרסנא.	רב יהודה ורב פפי:											■	קמ"ד.
מר זוטרא אנסביה לבריה, ותלא ליה סנדלא.	[מר זוטרא]											○	קמ"ד.
רב אשי נסביה לבריה, ותלא ליה אשישא דמשחא.	[רב אשי]											○	קמ"ד.
הני תלת מילי שוינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא:	מר זוטרא:											◊ ■	קמ"ד.
חדא - הא												◊ ■	קמ"ד.
אידיך - דאמר רב יהודה אמר שמואל: הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפוטרופא	[רב יהודה אמר שמואל]											◊ ■	קמ"ד.
אידיך - דאמר רב: מנה לי בידך תנהו לפלוני, במעמד שלשתן - קנה.	[רב]											◊ ■	קמ"ד.
אחין השותפין שנפל אחד מהן לאומנות - נפל לאמצע												■	קמ"ד: מ
חלה ונתרפא - נתרפא משל עצמו.												■	קמ"ד:
האי אומנות - לאומנות המלך.	תנא:											◊ ■	קמ"ד:
אחד מן האחין שמינהו גבאי או פולמוסטוס, אם מחמת האחין - לאחין, אם מחמת עצמו - לעצמו.	תנו רבנן:											◊ ■	קמ"ד:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
אם מחמת אחין - לאחין.												■	<	קמדה:	
פשיטא												ז		קמדה:	
לא צריכא דהריף טפי, מהו דתימא: חורפיה גרים ליה, קא משמע לן.												!	◇	קמדה:	
אחד מן האחין שנטל מאתים זוז ללמוד תורה או ללמוד אומנות, יכולין האחין לומר לו: אם אתה אצלנו - יש לך מזונות, אם אין אתה אצלנו - אין לך מזונות.	תנו רבנן:											■	◇	קמדה:	
וליתבו ליה כל היכא דאיתיה												ז		קמדה:	
מסייע ליה לרב הונא												!		קמדה:	
ברכת הבית ברובה.	דאמר רב הונא:											■	!	◇	קמדה:
וליתבו ליה לפי ברכת הבית												ז		קמדה:	
הכי נמי.												!		קמדה:	
חלה ונתרפא - נתרפא משל עצמו.														קמדה:	
לא שנו אלא שחלה בפשיעה, אבל באונס - נתרפא מן האמצע.	שלח רבין משמיה דר' אלעא:											■	◇	קמדה:	
היכי דמי בפשיעה?												^		קמדה:	
כדרכי חנינא												!		קמדה:	
הכל בידי שמים חוץ מצנים פחים, שנאמר: (משלי כ"ב) צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם.	דאמר רבי חנינא:											■	!	◇	קמדה:
האחין שעשו מקצתן שושבינות בחיי האב, חזרה שושבינות - חזרה לאמצע, שהשושבינות נגבית בבית דין אבל השולח לחבירו כדי יין וכדי שמן - אין נגבין בב"ד, מפני שהן גמילות חסדים.														קמדה:	
שלח לו אביו שושבינות, כשהיא חוזרת - חוזרת לו נשתלחה לאביו שושבינות, כשהיא חוזרת - חוזרת מן האמצע	ורמיניה:											■	ז	קמדה:	
כי תנן נמי מתניתין. נשתלחה לאביו תנן.	רבי אסי א"ר יוחנן:											!	◇	קמדה:	
והא אחין שעשו מקצתן שושבינות קתני												ז		קמדה:	
תני: למקצתן.												!		קמדה:	
והא חזרה שושבינות קתני												ז		קמדה:	
ה"ק: חזרה לגבות - נגבית מאמצע.												!		קמדה:	
לא קשיא: כאן בסתם, כאן במפרש	רב אסי:											!	◇	קמדה:	
שלח לו אביו שושבינות, כשהיא חוזרת - חוזרת לו שלח אביו שושבינות סתם, כשהיא חוזרת - חוזרת לאמצע.	כדתניא:											■	!	קמדה:	
הכא ביבם עסקינן, שאינו נוטל בראוי כבמוחזק.	שמואל:											!	◇	קמדה:	
מכלל דאיך משלם? נימא: תנו לי שושביני ואשמח עמן												ז	◇	קמדה:	
מקום שנהגו להחזיר קדושין - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין	מי לא תניא:											■	ז	◇	קמדה:
לא שנו אלא שמתה היא, אבל מת הוא - אין מחזירין, מ"ט? יכולה היא שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו	ואמר רב יוסף בר אבא אמר מר עוקבא אמר שמואל:											■	ז	◇	קמדה: